

УДК 636.22/.28.034.082.13

Сачалко С.А., студент IV курсу напряму підготовки «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»*

Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

**БІЛОГОЛОВА УКРАЇНЬСЬКА МОЛОЧНА ПОРОДА
В УМОВАХ «ПАТ АНТОНІНСЬКЕ»**

Україна володіє значними племінними ресурсами молочних порід великої рогатої худоби, має потужну базу для селекційно-племінної роботи та достатню кількість висококваліфікованих кадрів для належної її організації на різних рівнях. Головною метою племінних господарств є розведення тварин бажаного типу, здатних стійко передавати породні і продуктивні якості наступному поколінню. За останні 35-40 років процес породоутворення розвивався найбільш інтенсивно і в широких масштабах. Так, у дослідному господарстві «Україна» Державної агроекологічної академії України (Житомирська область), племзаводах «Антоніни» та ім. Горького (Хмельницька область), були створені генофондні стада білоголової української породи.

Білоголова українська порода належить до порід молочного напряму продуктивності. Створена в кінці XVIII- на початку XIX ст., найбільше розповсюджена нині в поліській зоні Житомирської, Київської і Хмельницької областей. Білоголову українську породу одержали в результаті відтворювального схрещування місцевої худоби з гронінгеським відріддям голландської худоби.

Забійний вихід у дорослих корів – 51-52%, у відгодівельного молодняку – 55-57%. Масть породи – чорна білоголова і червона білоголова з білими відтінками на грудях, череві та кінцівках, біла голова з темними колами навколо очей. Тварини ніжної, щільної конституції з легкою головою, довгою шиєю, досить глибокими грудьми, видовженим задом, добре розвиненою середньою третьою тулуба, невисокими міцними ногами. заплідненість від першого осіменіння – 68-72%.

У породі створено понад 35 високопродуктивних родин та 10 ліній. Серед них виділяються родини Орбіти, Улітки, Гетери, Правди, Принцеси, Мазурки, Жоржини, Фіалки, Розетки, Лисої, Георгіни та ін. Велику роль у формуванні породи відіграли бугаї ліній Гайка КК-3, Жаргуна КК-5, Ландиша I КК-15, Лимона КК-1, Марта ВКК-35, Озона ВККТ-4, Резвого ВКК-3, Фікуса КК-123 та ін. Для білоголової української породи характерна підвищена частка таких алелей системи В груп крові: BGKTE'O, OTYK'Y, YA' O, OA'

На сьогоднішній день племгосподарство «ПАТ Антонівське» Краси́лівського району Хмельницької області продовжує займається

* Науковий керівник – Щербатюк.Н.В., кандидат с.-г. наук, асистент

розведенням української білоголової породи великої рогатої худоби молочного напрямку продуктивності. Порода вдосконалюється в процесі селекційної роботи, яка проводиться в господарстві.

Станом на 1 січня цього року середньорічний надій на корову в господарстві становив 4730 кг молока. Вихід телят на 100 корів – 88%. Середньодобові прирости молодняка становлять 780 г.

УДК 636.084

Сірант І.М., студентка II курсу магістратури спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»*

Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна

ВИКОРИСТАННЯ ВІТАМІННО-МІНЕРАЛЬНОГО ПРЕМІКСУ ПРИ ВИРОЩУВАННІ ТА ВІДГОДІВЛІ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБИ

Організація нормованої годівлі худоби потребує вирішення цілого ряду питань. Дослідження, проведені рядом вчених, показують, що з підвищенням повноцінності годівлі молодняка зростають прирости його живої маси.

Матеріалом для досліджень були раціони годівлі та динаміка м'ясної продуктивності, а об'єктом – молодняк великої рогатої худоби української чорно-рябої молочної породи. Облік продуктивності із розрахунком абсолютних і середньодобових приростів живої маси молодняка дослідної і контрольної груп дало змогу провести детальний аналіз середньостатистичних раціонів молодняка протягом усього періоду його вирощування і відгодівлі.

Науково-господарський дослід проводили методом пар-аналогів згідно рекомендацій А.И. Овсянникова, П.И. Викторова і В.К. Менькіна, Е.И. Чигринова та ін. Тварин у групи підбирали з врахуванням віку, живої маси, стану здоров'я, статі, вгодованості та енергії росту в підготовчий період. При цьому сформували дослідну і контрольну групи тварин у кількості дванадцяти голів в кожній групі з середньою живою масою 127,5 кг. Утримували тварин в однакових умовах у двохрядному приміщенні таки чином, що дослідна група розміщена навпроти контрольної групи тварин у стійлах на ланцюговій прив'язі. Температура повітря приміщення в зимово-стійловий період знаходилася в межах +16 °, що відповідало ветеринарно-зоотехнічним нормам. Роздавання кормів здійснювалося за допомогою кормороздавача тричі на день. Напування тварин проводилося з автонапувалок.

* Наукові керівники – Блюсюк С.М., кандидат с.-г. наук, доцент
Цвігун А.Т., доктор с.-г. наук, професор